

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120351369
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6120351369.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom T., G. XXX/X/X, o zaplatenie 13.563,18 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. mája 2021, č. k. 5Csp/82/2020 - 167 v spojení s opravným uznesením, č.k. 5Csp/82/2020-168 zo dňa 15. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti vo výroku I. v časti splatnosti žalovanej uloženej peňažnej povinnosti **m e n í t a k**, že žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 11.213,88 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.213,88 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 50,- eur, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,34%.

2. Na odôvodnenie svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou, pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica, proti žalovanej sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 13.563,18 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 18.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovaná v konaní potvrdila, že ako dedič po dlžníkovi H. V., ktorý bol jej otcom, prevzala povinnosť splatiť úver, ktorý je predmetom konania. Uviedla, že v dedičskom konaní po otcovi nadobudla aj byt, ktorý predala za sumu 58.000,- eur, a kúpila si menší byt. Potvrdila, že v súvislosti s predmetným úverom neuhradila nič a skutočnosti uvádzané v žalobe nenamietala. Poukázala na svoju nepriaznivú situáciu - je práceneschopná, jej príjem pozostáva len z nemocenských dávok vo výške 13,67 eur na deň, t.j. 420,- až 430,- eur mesačne. Inkaso platí vo výške 156,- eur mesačne, poplatok za telefón v sume 45,- eur mesačne a poplatok za televíziu a internet v sume 63,- eur mesačne. Má vyživovaciu povinnosť k 16-ročnej dcére, na výživu ktorej jej otec dieťaťa prispieva sumou 100,- eur mesačne. Pre prípad, že ju súd zaviazne k úhrade dlhu, požiadala o možnosť splátok maximálne v sume 50,- eur mesačne.

3. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná dôvodne len sčasti. Bolo nepochybne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovanej H. V. existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o úvere uzatvorenej podľa

§ 497 Obchodného zákonníka, pričom tento záväzkový vzťah má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy a vzťahujú sa naň aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tiež ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pohľadávku po H. V. z tejto zmluvy prevzala žalovaná na základe osvedčenia o dedičstve po poručiťelovi. Keďže vo veci ide o nárok vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd ex offio podľa § 54a Občianskeho zákonníka skúmal, či v konaní nie je uplatňované právo, ktoré je premlčané. Zistil, že k mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 22.11.2017. Ku dňu 22.11.2017 bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace s úhradou splátky splatnej dňa 15.9.2017 a od tohto dňa začína podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Žalobca podal žalobu vo veci dňa 28.7.2020, t.j. počas plynutia premlčacej doby. Jeho nárok ako celok preto premlčaný nie je. Zároveň však súd zistil, že žalobca si v konaní uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktorých splatnosť nastala už pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, a to vždy k 14. dňu v mesiaci. V tomto prípade nastala splatnosť jednotlivých súm zmluvného úroku za každý mesiac zvlášť a súd posudzoval ich premlčanie. Zmluvný úrok si žalobca vyčíslil za obdobie od 14.10.2015 až do 12.12.2018. V uvedenom období však došlo k premlčaniu nároku na zmluvný úrok, ktorého splatnosť nastala v období od 14.10.2015 do 14.7.2017. Nepremľčaný potom zostal len nárok na zmluvný úrok, ktorého splatnosť nastala v období od 14.8.2017 do 12.12.2018, čo podľa prehľadu, predloženého žalobcom vo vyjadrení zo dňa 18.3.2021, predstavuje sumu 1.860,32 eur. Z tejto sumy bol zmluvný úrok do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (t.j. za obdobie od 14.8.2017 do 22.11.2017) vo výške 469,60 eur. Súd preto nárok žalobcu na zmluvný úrok prevyšujúci sumu 1.860,32 eur pre jeho premlčanie považoval za nedôvodný. Následne súd skúmal, či je vo veci daná aktívna vecná legitímácia žalobcu aj s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. V konaní žalobca súdu predložil doklady preukazujúce, že jeho právny predchodca splnil podmienky citovaného ustanovenia zákona o bankách, a teda žalobca je v konaní aktívne vecne legitímovaný. Súd tiež zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Súd v konaní zohľadňoval, že v súvislosti s prevzatím dlhu po poručiťelovi žalovaná v zmysle ust. § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá za dlhy poručiťela do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. V konaní bolo z výpovede žalovanej zistené, že byt, ktorý žalovaná po poručiťelovi H. Kabatiarovi zdedila, predala za sumu 58.000,- eur. V súvislosti s dedením teda žalovaná nadobudla sumu 58.000,- eur a zostatok na účte Sporožiro Senior v sume 77,91 eur + prírastky, a preto zodpovedá za dlhy poručiťela až do sumy 58.077,91 eur. Rovnako z jej výpovede vyplynulo, že ďalší dlh, ktorý po poručiťelovi prevzala, vyplatila jej matka. Žalovaná teda v konaní nepreukázala, že by ku dňu rozhodovania súdu už ona uhradila akýkoľvek dlh po poručiťelovi. Dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol právnomu predchodcovi žalovanej spotrebiteľský úver v sume 9.000,- eur, ktorý mal tento vrátiť v 120 mesačných splátkach po 138,86 eur. V konaní tiež bolo preukázané, že právny predchodca žalovanej úver splácal do 15.9.2015, následne pre jeho úmrtie už neboli splátky riadne hradené a žalovaná, ktorá tento dlh prevzala dedením, žalobcovi žiadne ďalšie splátky nezaplatila. Žalobcovi preto vznikol nárok na zaplatenie dlžnej istiny 8.727,52 eur, ako aj na nepremľčanú časť zmluvného úroku vo výške 1.860,32 eur. Keďže sa žalovaná s plnením dostala do omeškania, žalobcovi vznikol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (t.j. do 22.11.2017) predstavuje úrok z omeškania po prepočítaní sumu vo výške 134,24 eur. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania, ktorý vyčíslil za obdobie od 23.11.2017 do 12.12.2018 na sumu 611,02 eur a bol vypočítaný za uvedené obdobie ako 5% zo sumy 8.727,52 eur (t.j. z dlžnej istiny) a tiež zo sumy 2.699,68 eur (t.j. zo zmluvného úroku vyčísleného za obdobie od 14.10.2015 do 22.11.2017). Ako už bolo uvedené vyššie, nárok na časť zmluvného úroku, ktorého splatnosť nastala do 14.7.2017, žalobcovi pre premlčanie nemožno priznať, a preto aj úrok z omeškania žalobcovi patrí len zo zmluvného úroku, ktorého splatnosť nastala v období od 14.8.2017 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. do 22.11.2017, čo je suma 469,60 eur. Po prepočítaní úrok z omeškania z tejto sumy za obdobie od 23.11.2017 do 12.12.2018 predstavuje sumu 25,11 eur. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam, súd vo veci rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.213,88 eur (istina 8.727,52 eur + zmluvný úrok za obdobie od 14.8.2017 do 12.12.2018 v sume 1.860,32 eur, vyčíslený úrok z omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v sume 134,24 eur, vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 23.11.2017 do 12.12.2018 v sume 491,80 eur) spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2019 až do zaplatenia. Zároveň súd žalovanej umožnil, vzhľadom na jej sociálnu situáciu (viď bod 3 odôvodnenia), dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do zaplatenia s tým, že neuhradením čo len jednej splátky riadne a včas, sa stane splatnou celá neuhradená suma naraz. Vo zvyšnej časti súd nárok žalobcu (t.j. premlčaný zmluvný úrok za obdobie od

14.10.2015 do 14.7.2017 a úrok z omeškania za obdobie od 23.11.2017 do 12.12.2018 prevyšujúci sumu 491,80 eur) z dôvodov uvedených vyššie nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplata sumy 13.563,18,- eur, priznaná mu bola suma 11.213,88 eur. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu v konaní predstavuje 82,67%, žalovaná bola úspešná v 17,33%. V konaní teda mal prevažný úspech žalobca a jeho čistý úspech v konaní predstavuje 65,34% (82,67% - 17,33%) a v tomto rozsahu mu aj súd nárok na náhradu trov konania priznal.

4. Proti tomuto rozsudku, do výroku o splatnosti peňažného plnenia, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V prvom rade poukázal na to, že odvolaním napáda rozsudok výlučne v časti povolenia plnenia v splátkach vo výške 50 eur, t. j. napáda konkrétnu výšku 50 eur, ktorú vzhľadom na výšku pohľadávky (vrátane príslušenstva a trov konania) považuje za nesprávnu a krajne nespravodlivú. Poukázal na predbežnú celkovú výšku pohľadávky k dnešnému dňu: istina: 8.727,52 eur v splátkach po 50 eur mesačne ($8.727,52 / 50 = 174,55 / 12 = 14,54^*$). Na základe uvedeného sa istina v mesačných splátkach po 50 eur splatí za vyše 174 mesiacov, t. j. 14 rokov a 6 mesiacov. Zmluvný úrok za obdobie od 14.08.2017 do 12.12.2018: 1860,32 eur v splátkach po 50 € mesačne ($1.860,32 / 50 = 37,20 / 12 = 3,10^*$). Na základe uvedeného sa zmluvný úrok v mesačných splátkach po 50 eur splatí za vyše 37 mesiacov, t. j. vyše 3 roky. Vyčíslený úrok z omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru: 134,24 eur v splátkach po 50 eur mesačne ($134,24 / 50 = 2,68 / 12 = 0,22^*$). Na základe uvedeného sa vyčíslený úrok z omeškania do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v mesačných splátkach po 50 eur splatí za vyše 2 mesiacov. Vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 23.11.2017 do 12.12.2018: 491,80 eur v splátkach po 50 eur mesačne ($491,80 / 50 = 9,83 / 12 = 0,81^*$). Na základe uvedeného sa vyčíslený úrok z omeškania za obdobie od 23.11.2017 do 12.12.2018 v mesačných splátkach po 50 eur splatí za vyše 9 mesiacov. Úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 až do zaplata vyčíslený k dnešnému dňu 30.06.2021: 1.105,88 eur v splátkach po 50 eur mesačne ($1.105,88 / 50 = 22,11 / 12 = 1,84^*$). Na základe uvedeného sa úrok z omeškania v mesačných splátkach po 50 eur splatí za vyše 1 rok a 10 mesiacov. Poukázal ďalej na objektívnu skutočnosť, že v prípade riadneho splácania vyššie uvedenej istiny je potrebné k úroku z omeškania pripočítať minimálne 14,5 roka (vzhľadom na skutočnosť, že prv sa nepochybne splatí istina pohľadávky), pričom pri úročení pohľadávky o 14,5 roka navyše dospejeme k nasledovnému prepočtu: úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 do 18.06.2033 (18.12.2018+ 14 rokov a 6 mesiacov): 6.331,64 eur v splátkach po 50 eur mesačne ($6.331,64 / 50 = 126,63 / 12 = 10,55^*$). Na základe uvedeného sa úrok z omeškania v mesačných splátkach po 50 eur splatí za vyše 10 rokov a 6 mesiacov. Predbežné trovy súdneho konania: 3.425,84 (pozostávajúce zo zaplata súdneho poplatku vo výške 406,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 3.019,34 eur) v splátkach po 50 eur mesačne ($3.425,84 / 50 = 68,51 / 12 = 5,70^*$). Na základe uvedeného sa predbežné trovy súdneho konania v mesačných splátkach po 50 eur splatia za 5 rokov a 6 mesiacov. Celková objektívne vyčíslená pohľadávka žalobcu sa v zmysle nastavených splátok po 50 eur mesačne splatí najskôr za 35 rokov a 5 mesiacov. Žalobca zastáva názor, že uvedený záver súdu týkajúci sa určenia plnenia v splátkach po 50 eur mesačne zjavne znevýhodňuje postavenie žalobcu, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačný splátok s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý. Nebráni sa plneniu dlžnej sumy zo strany žalovanej v splátkach, avšak vo výške, ktorá bude primeraná výške celkovej dlžnej sumy. V tejto súvislosti poukázal na primeranosť a ustálenú súdnu prax akceptovateľnej splatnosti v časovom horizonte maximálne do 2-3 rokov. Uvedené rozhodnutie o splátkach vo výške 50 eur podľa jeho názoru nemôže byť v ani v prospech žalovanej, nakoľko z dôvodu každým dňom narastajúceho úroku z omeškania dochádza zbytočne k navýšeniu pohľadávky voči žalovanej. V tejto súvislosti poukázal aj na skutočnosť, že nemožno súhlasiť so záverom súdu, v zmysle ktorého je žalovaná v nepriaznivej sociálnej situácii, ktorú je potrebné zohľadniť splátkami v takejto výške, nakoľko z odôvodnenia rozsudku zároveň jednoznačne vyplýva, že žalovaná (dedič po pôvodnom dlžníkovi - H. V.) v dedičskom konaní nadobudla nehnuteľnosť, ktorú predala za 58.000 eur. Záver súdu o nepriaznivej sociálnej situácii žalovanej je s ohľadom na túto skutočnosť prinajmenšom prekvapivý, pričom súd sa s touto skutočnosťou v odôvodnení rozsudku vôbec nevysporiadal. Rozhodnutie o povolení splácania dlhu v splátkach sa aj z uvedeného dôvodu javí ako nepreskúmateľné, keď sa súd v odôvodnení predmetného rozhodnutia opomenul vysporiadať s otázkou nadobudnutého dedičstva, ktorého hodnota dovoľuje žalovanej zaplatať uplatnenú pohľadávku aj jednorazovo. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v spojitosti s opravným uznesením v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil

tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 11.213,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 až do zaplattenia a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, alternatívne, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 11.213,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 470 eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplattenia záväzku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho v časti povolenia splátok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutej časti vo výroku o splatnosti peňažného plnenia podľa § 388 CSP zmeniť.

7. Odvolaním žalobcu bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením iba v uvedenej časti, preto odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania žalobcu /§ 379 CSP/ preskúmal iba túto odvolaním žalobcom napadnutú časť rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo zvyšnej časti sa stal právoplatným a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je nedotknutý / § 367 ods. 3 CSP/.

8. V predmetnom spore súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením a to výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.213,88 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 do zaplattenia, v mesačných splátkach po 50,- eur, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplattenia, pod následkom straty výhody splátok.

9. Čo sa týka odvolania žalobcu v časti splatnosti peňažného plnenia, odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za opodstatnené.

10. V zmysle 220 ods. 2 CSP má byť odôvodnenie rozhodnutia súdu presvedčivé a musí v ňom byť jasne a výstižne vysvetlené, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. V zmysle uvedeného je povinnosťou súdu, aby v odôvodnení svojho rozhodnutia podal zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení právnych predpisov vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav. Odôvodnenie rozhodnutia teda musí podať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia, musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a myšlienkový postup súdu pri rozhodovaní musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Uvedené požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia sa samozrejme týkajú aj splatnosti žalobcovi priznaného peňažného plnenia, ak sa konajúci súd odchyli od zákonom určenej lehoty na splnenie uloženej peňažnej povinnosti, ktorá je tri dni od právoplatnosti rozsudku /§ 232 ods. 3 CSP/ .

11. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Základná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

12. Pri určovaní výšky splátok je potrebné prihliadnuť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného, na výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda, či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného.

13. V danom prípade súd prvej inštancie uložil žalovanej, aby žalobcovi priznanú peňažnú povinnosť splnila v mesačných splátkach po 50 eur, pričom v odôvodnení len konštatoval, že vzhľadom na

jej sociálnu situáciu (viď bod 3 odôvodnenia), umožnil žalovanej dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do zaplatenia s tým, že neuhradením čo len jednej splátky riadne a včas, sa stane splatnou celá neuhradená suma naraz. Z bodu 3 odôvodnenia pritom vyplýva, že žalovaná v konaní potvrdila, že ako dedič po dlžníkovi H. V., ktorý bol jej otcom, prevzala povinnosť splatiť úver, ktorý je predmetom konania. Uviedla, že v dedičskom konaní po otcovi nadobudla aj byt, ktorý predala za sumu 58.000,- eur, a kúpila si menší byt. Potvrdila, že v súvislosti s predmetným úverom neuhradila nič a skutočnosti uvádzané v žalobe nenamietala. Poukázala na svoju nepriaznivú situáciu - je práceneschopná, jej príjem pozostáva len z nemocenských dávok vo výške 13,67 eur na deň, t.j. 420,- až 430,- eur mesačne. Inkaso platí vo výške 156,- eur mesačne, poplatok za telefón v sume 45,- eur mesačne a poplatok za televíziu a internet v sume 63,- eur mesačne. Má vyživovacia povinnosť k 16-ročnej dcére, na výživu ktorej jej otec dieťaťa prispieva sumou 100,- eur mesačne. Pre prípad, že ju súd zaviazne k úhrade dlhu, požiadala o možnosť splátok maximálne v sume 50,- eur mesačne.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočností odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky § 232 ods. 3 CSP, za ktorých by bolo možné určiť žalovanej dlhšiu lehotu na plnenie ako je zákonná lehota tri dni od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná sama na pojednávaní pred súdom prvej inštancie potvrdila, že v dedičskom konaní po otcovi nadobudla aj byt, ktorý predala za sumu 58.000,- eur, a kúpila si menší byt, teda mala peniaze, ktorými mohla predmetný dlh, ktorý prevzala splatiť, avšak tento nesplatila, preto podľa odvolacieho súdu neboli splnené podmienky na použitie ustanovenia § 232 ods. 3 CSP. Odvolací súd v tejto súvislosti považoval za dôvodnú aj námietku žalobcu uvádzanú v odvolaní, že vzhľadom na výšku pohľadávky (vrátane príslušenstva a trov konania) je možné splátku vo výške 50 eur považovať za nesprávnú a krajne nespravodlivú, a to i s poukazom na výpočet žalobcu uvedený v odvolaní, z ktorého vyplýva, že celková objektívne vyčíslená pohľadávka žalobcu by sa v zmysle nastavených splátok po 50 eur mesačne splatila najskôr za 35 rokov a 5 mesiacov, čo by podľa odvolacieho súdu zjavne znevýhodňovalo postavenie žalobcu, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačných splátok s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o splátkach vo výške 50 eur pritom podľa odvolacieho súdu nie je ani v prospech žalovanej, z dôvodu každým dňom narastajúceho úroku z omeškania dochádza zbytočne k navýšeniu pohľadávky voči žalovanej. Niet preto žiadneho dôvodu, aby bolo žalovanej povolené splniť žalobcovi priznané plnenie v splátkach, tak ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku I. v časti splatnosti žalovanej uloženej peňažnej povinnosti zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 11.213,88 eur s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.727,52 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanej, ktorá úspech v odvolacom konaní nemala a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).